

Sygn. akt II C 135/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział II Cywilny w następującym składzie:

Przewodnicząca : SSR A. M.

Protokolant : staż. W. Ł.

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2017 roku w Łodzi na rozprawie sprawy

z powództwa **B. N. (1)**

przeciwko **(...) Zrzeszeniu (...) w Ł.**

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powoda **E. R.**

o wydanie nieruchomości

postanawia:

oddalić opozycję i dopuścić E. R. do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powoda.

Sygn. akt II C 135/16

UZASADNIENIE

postanowienia ogłoszonego na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2017 roku

Powód B. N. (2) wytoczył (...) Zrzeszeniu (...) w Ł. powództwo o nakazanie pozwanemu wydanie powodowi nieruchomości zabudowanej położonej w Ł. przy ul. (...), dla której nie jest prowadzona księga wieczysta, posiadającej repetytorium hipoteczne (...)hip. (...), o powierzchni 0,0704 ha, której to powód jest współwłaścicielem, wraz z dokumentacją nieruchomości w zakresie zarządu nieruchomością. Wniósł także o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, a także kosztów pobrania zaświadczenia z dnia 18 stycznia 2016 roku w wysokości 30 złotych.

W uzasadnieniu podano, iż pozwany włada przedmiotową nieruchomością bezumownie, bez zgody jej współwłaścicieli. Pomimo wezwania, pozwany odmówił wydania nieruchomości powodowi (pozew k. 2-4).

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Wskazał, że zaprzecza, aby w skład spadku po S. N. wchodził udział w nieruchomości położonej przy ul. (...) w Ł., gdyż nie przeprowadzono do chwili obecnej działu spadku po zmarłej. W ocenie pozwanego stan prawny przedmiotowej nieruchomości jest nieuregulowany, a pozostali współwłaściciele nie zostali wskazani przez powoda. Strona pozwana kwestionowała aby pozbawiła powoda władztwa nad nieruchomością, a powód w żaden sposób wskazanej okoliczności nie udowodnił. Nie udowodnił także, że jego roszczenie zmierza do zachowania wspólnego prawa. Powyższe zdaniem pozwanego przesądza o niezasadności przedmiotowego powództwa (odpowiedź na pozew k. 23-24).

W piśmie z dnia 6 września 2016 roku E. R. złożyła interwencję uboczną po stronie powodowej i wniosła o uwzględnienie powództwa w całości. Uzasadniając istnienie interesu prawnego interwenientka wskazała, że jest współwłaścicielką nieruchomości położonej przy ul. (...) w Ł., jako spadkobierczyni po rodzicach: S. N. oraz I. N.. Wyraziła także zgodę na rozporządzanie przysługującym udziałem w przedmiotowej nieruchomości pozostałym

spadkobiercom. Wskazała także, iż powód nabył udziały w nieruchomości od spadkobierców S. N. widniejących w repetytorium hipotecznym jako współwłaściciele przedmiotowej nieruchomości (interwencja uboczna k. 37-40).

W piśmie z dnia 10 października 2016 roku strona pozwana zgłosiła opozycję przeciwko wstąpieniu do postępowania w charakterze interwenienta ubocznego E. R., kwestionując interes prawny interwenientki w rozstrzygnięciu sprawy na korzyść strony powodowej oraz kwestionując okoliczność, iż E. R. przysługuje jakiegokolwiek prawo do nieruchomości będącej przedmiotem postępowania (pismo z dnia 10 października 2016 roku k. 56 – 58).

E. R. w piśmie procesowym z dnia 19 grudnia 2016 roku wniosła o oddalenie opozycji (pismo z dnia 19 grudnia 2016 roku k. 61 – 64).

Powód nie zgłosił opozycji wobec zgłoszonej w sprawie interwencji ubocznej (pismo z dnia 22 grudnia 2016 roku k. 73 – 76).

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Nieruchomość położona w Ł. przy ulicy (...), w obrębie (...), jest zabudowana budynkiem mieszkalnym. Dla powyższej nieruchomości jest prowadzona przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi Rep. H..(...), gdzie przedmiotowa nieruchomość jest oznaczona numerem hipotecznym (...). W dziale II księgi prowadzonej dla tej nieruchomości jako właściciele wpisani są A. G., córka T. S., do 1/4 części oraz S. N., A. S., M. G., G. G. i E. G. w równych częściach do 3/4 części (zaświadczenie k. 17 – 18).

Postanowieniem wydanym w dniu 18 kwietnia 1985 roku przez Sąd Rejonowy w Łodzi, w sprawie o sygnaturze akt Ns (...)spadek po zmarłej w dniu 23 lutego 1966 roku S. N. nabył jej mąż I. N. oraz jej dzieci: M. N. (1)

i E. R. po 1/3 części spadku każde z nich. Z kolei spadek po I. N. zmarłym w dniu 22 stycznia 1973 roku nabyły dzieci zmarłego to jest E. R.

i M. N. (1) po 1/2 części spadku każde z nich (kopia postanowienia k. 46).

Postanowieniem wydanym przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa z dnia 31 sierpnia 1988 roku, w sprawie o sygnaturze akt I Ns 1062/88, Sąd stwierdził, iż spadek po M. N. (1), synu I. i S., zmarłym w dniu 17 grudnia 1987 roku nabyła jego żona M. N. (2) i syn M. N. (3) po 1/2 części spadku każdy z nich (kopia postanowienia k. 47).

Umową zawartą w dniu 29 września 2015 roku B. N. (2) nabył od M. N. (3) i M. N. (2) udział w nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...), łącznie nabył udział wynoszący 6/80 części w prawie własności powyżej nieruchomości (wypis aktu notarialnego k. 11 – 16).

B. N. (2) złożył w dniu 1 października 2015 roku do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi wniosek o odłączenie z księgi wieczystej dawnej Rep. H.. (...) działki o numerze (...), założenie dla niej księgi wieczystej i ujawnienie jako współwłaściciele powoda w 6/80 częściach, E. R. w 3/40 częściach oraz pozostałych współwłaściciele wraz z przysługującymi im udziałami. Niniejszy wniosek Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi postanowieniem wydanym w dniu 3 listopada 2015 roku, oddalił wobec faktu, iż wnioskodawca nie załączył do przedmiotowego wniosku wszystkich niezbędnych dokumentów, w szczególności dokumentów stanowiących podstawę oznaczenia nieruchomości (kopia postanowienia wraz z uzasadnieniem k. 83 – 85).

E. R. nigdy nie zgłaszała sprzeciwu na rozporządzenie udziałem w nieruchomości przez pozostałych spadkobierców S. i I. N. na rzecz powoda – B. N. (2). E. R. poprała powództwo wytoczone w przedmiotowej sprawie przez B. N. (2) (pismo k. 69).

Poczynione ustalenia faktyczne Sąd oparł na kserokopiach dokumentów załączonych do akt sprawy, których prawdziwość nie została zakwestionowana przez strony i które Sąd ocenił mając na uwadze dyspozycję art. 308 kpc.

W ocenie Sądu przedstawione dokumenty były wiarygodnym dowodem, ich treść nie budziła wątpliwości i pozwalała poczynić ustalenia faktyczne w sprawie.

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zważył co następuje:

Zgodnie z art. 76 k.p.c. kto ma interes prawny w tym, aby sprawa została rozstrzygnięta na korzyść jednej ze stron, może w każdym stanie sprawy aż do zamknięcia rozprawy w drugiej instancji przystąpić do tej strony (interwencja uboczna). Z kolei art. 77 §1 k.p.c. stanowi, że wstąpienie swe do sprawy interwenient uboczny powinien zgłosić w piśmie,

w którym poda, jaki ma interes prawny we wstąpieniu i do której ze stron przystępuje.

Pojęcie interesu prawnego w rozumieniu art. 77 k.p.c. nie zostało zdefiniowane, przy ustaleniu znaczenia tego pojęcia należy uwzględnić wypowiedzi zawarte w doktrynie

i judykaturze wyjaśniające znaczenie interesu prawnego występującego w art. 189 k.p.c, 510 k.p.c. i 1148 k.p.c.

Przede wszystkim wskazać należy, że interes prawny powoda musi istnieć obiektywnie. Ocena interesu prawnego strony dokonywana jest na tle skonkretyzowanych okoliczności, które pozwalają ocenić rzeczywistą potrzebę ochrony jej sfery prawnej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 1999 r., sygn. akt II CKN 182/98). Interes prawny należy rozumieć szeroko i przyjąć, że zachodzi on zawsze wtedy, gdy rozstrzygnięcie sporu może wyrządzić jakiegokolwiek skutki w sferze prawnej interwenienta. Przeciwno zawężającej wykładni pojęcia "interesu prawnego" w rozumieniu cytowanych wyżej przepisów przemawiają również względy celowości, bowiem udział interwenienta ubocznego w procesie z reguły pozostaje w zgodzie z dążeniem do ustalenia w sporze prawdy obiektywnej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 1973 r., I CZ 27/73). W zależności od charakteru interesu prawnego interwenienta ubocznego ustawodawca rozróżnia interwencję samoistną i niesamoistną. Interwencja uboczna samoistna zachodzi wówczas, gdy w ramach postępowania dochodzi do ochrony bezpośredniego interesu prawnego interwenienta ubocznego (np. udział współwłaściciela w procesie windykacyjnym wytoczonym przez innego współwłaściciela rzeczy). Jeżeli natomiast ochrona rozważanego interesu ma nastąpić dopiero w przyszłym procesie, jako następstwo rozstrzygnięcia procesu, w którym interwencja została zgłoszona (pośredni interes prawny), to wówczas interwencja uboczna ma charakter niesamoistny (komentarz Kodeksu postępowania cywilnego pod redakcją Marszałkowska – Krześ 2017, wydanie 18). Wskazać przy tym należy, że interes prawny interwenienta ubocznego może mieć charakter majątkowy lub niemajątkowy, w zależności od charakteru stosunku prawnego będącego przedmiotem postępowania, do którego interwenient przystępuje.

Transponując powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż w ocenie Sądu E. R. niewątpliwie ma interes prawny w zgłoszeniu interwencji ubocznej po stronie powoda w toku niniejszego postępowania. Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił ustalić, iż E. R. jest spadkobierczynią po zmarłych rodzicach to jest po S. N. i I. N., którzy zostali ujawnieni jako współwłaściciele w repetytorium hipoteczne (...)hip. (...), prowadzonym dla nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...). Tym samym E. R. jest współwłaścicielką powyżej nieruchomości. Współwłaścicielem tej nieruchomości jest także powód, który zainicjował rzeczne postępowanie, w toku którego domaga się wydania nieruchomości od (...) Zrzeszenia (...) w Ł., które to aktualnie zarządza i włada nieruchomością, której dotyczy postępowanie. E. R. w zgłoszonej interwencji, wniosła o uwzględnienie powództwa, wskazując, iż nigdy nie sprzeciwiała się rozporządzenia udziałem w przedmiotowej nieruchomości przez innych spadkobierców zmarłej S. N. i I. N.. E. N. posiada niewątpliwie interes prawny w zgłoszeniu interwencji w rzecznej sprawie, bowiem jest współwłaścicielką nieruchomości, a zatem jest osobą bezpośrednio zainteresowaną tym w kogo zarządzaniu, władaniu znajduje się i będzie znajdowała nieruchomość, której jest współwłaścicielką. E. R. jako współwłaścicielką mogłaby również sama zainicjować postępowanie windykacyjne, powołując się na normę wyrażoną w dyspozycji art. 222 kc oraz art. 209 kc.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił opozycję zgłoszoną przez stronę pozwaną i dopuścił E. R. do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powoda – B. N. (1).